

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Cauza penală

Judecătoria Telenești

Nr. 1r-229/15

Judecător V. Stih

DECIZIE În numele Legii

11 februarie 2015

mun. Bălți

Colegiul judiciar penal al Curții de Apel Bălți

în componența

Președintelui de ședință:

Eduard Rățoi

Judecătorii:

Liulca Ghenadie, Aurelia Toderaș

Grefier

Alina Macarenco

Cu participarea

Procurorului:

Andrei Formusatii

Avocatului:

Constantin Bosii

a judecat în ședință publică recursurile procurorului în Procuratura Anticorupție Octavian Iachimovschi și cel suplimentar al procurorului în procuratura de nivelul Curții de Apel xxxxORAS_SATxxxx, Elena Bogdan declarate împotriva sentinței judecătorești Telenești din 07.12.2012 prin care procesul penal în privința inculpatului:

**xxxxNUMExxxx, născut la xxxxDATA_NASTERIlxxxx, originar din sat.www
www moldovean, cet. RM, cu studii superioare incomplete, căsătorit,
domiciliat în sat. xxxxORAS_SATxxxx, www, fără antecedente penale,-**

pe art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal a fost încetat în corespundere cu art. 391 Cod pr. penală pe motiv că există circumstanțe care exclud tragerea lui la răspunderea penală.

Cauza penală s-a aflat în procedura judecătorești Telenești pe perioada 18.09.2012 – 07.12.2012 și în cea de apel pe perioada 16.12.2014 – 11.02.2015.

Pentru a se expune pe marginea recursurilor declarate, Colegiul penal,-

CONSTATĂ:

Prin sentința judecătorești Telenești din 07 decembrie 2012 a fost încetat procesul penal în privința inculpatului xxxxNUMExxxx, învinuit în baza art.328 alin.(3), lit.d) Cod penal, pe motiv că există circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală, deoarece de către organul de urmărire penală a fost încălcată competența de exercitare a urmăririi penale.

În fapt, prima instanță a reținut că conform rechizitoriului xxxxNUMExxxx a fost învinuit pentru faptul că, activînd în calitate de șef al Oficiului de Executare Telenești și fiind în virtutea funcției deținute persoană cu funcție de răspundere cu calitatea de persoană publică căreia într-o instituție de stat i s-au acordat permanent, prin numire, drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice și a acțiunilor administrativ de dispoziție, avînd în conformitate cu fișa postului responsabilitatea executării juste a documentelor executorii, și-a depășit vădit limitele împuternicirilor acordate prin lege, manifestat prin faptele expuse în continuare:

La 17.02.2010 executorul judecătoresc din cadru OE Telenești www a primit spre executare titlul executoriu nr. 2-958 liberat la data de 10.11.2009 de către judecătoria www privind încasarea datoriei în sumă de 14 139 euro de la xxxxNUMExxxx în beneficiul lui www. Întru asigurarea executării hotărîrii judiciare, la data de 26.07.2010 executorul judecătoresc www prin p/v de sechestru și închierea adoptată în acest sens, a aplicat sechestru pe bunul imobil discobarul "www ce-i aparținea cu drept de proprietate lui xxxxNUMExxxx, evaluînd-ul la suma de 159 537 lei MDA.

La 19.08.2010 debitorul xxxxNUMExxxx a contestat în instanța de judecată acțiunile executorului judecătoresc referitor la aplicarea sechestrului din 26.07.2010, contestația lui fiind respinsă.

Ulterior, xxxxNUMExxxx acționînd contrar prevederilor art. 122 alin. (2) Cod de executare (în redacția legii din 2005) ce stabilește, că contestarea actelor executorului judecătoresc suspendă vînzarea bunului sechestrat pînă la pronunțarea unei hotărîri judecătorești definitive, art. 402 alin. (1) Cod pr. civilă ce stabilește termenul de 20 zile pentru declararea recursului din data adoptării hotărîrii motivate și art. 403 Cod pr. civilă, potrivit căror recursul suspendă

executarea hotărârii, neținând cont de faptul că hotărârea judecătorească din 19.08.2010 nu era definitivă, la data de 27.08.2010 a admis și a înaintat spre publicare în ziarul local "www~ nr. 32, anunțul cu privire la desfășurarea la data de 10.09.2010 a licitației publice cu strigare, la care urma să fie expus spre vânzare bunul sechestrat – barul "wwwcu suprafața de 452 m.2 cu prețul inițial de vânzare de 159 537 lei. Drept rezultat la data de 06.09.2010 executorul www emite o încheiere privind organizarea licitației prin care dispune desfășurarea ei pentru vânzarea bunului sechestrat.

La 07.09.2010 șeful OE Telenești www în calitatea sa de persoană cu funcție de răspundere, neținând cont de faptul, că în corespundere cu prevederile art. 126 alin. (2) lit. a) Cod de executare (redacția legii din 2005), doritorii de a participa la licitație urmează să prezinte cererea de participare la licitație cu indicarea prețului propus pentru bunul scos la licitație, acceptă pentru participare la licitație cererile cu nr. 1056 și 1055 depuse respectiv de www și www, ce nu conțineau informația referitor la prețul propus.

Totodată, în funcția deținută de șef al OE Telenești și fiind persoană cu funcție de răspundere, xxxNUMExxxx a ignorat necesitatea verificării rezonabilității prețului inclus de către executorul www în conținutul p/v cu privire la sechestrul din 26.07.2010. Continuându-și activitatea criminală și neluând în considerație faptul, că cererile participanților la licitație nu întrunesc condițiile legale, liberează cetățenilor www și www bilet de participare la licitația preconizată pentru data de 10.09.2010. În ziua respectivă, xxxNUMExxxx participând în calitate de licitator, încălcând prevederile art. 122 alin. (2) Cod de executare, potrivit cărora contestarea actelor executorului judecătoresc suspendă vânzarea bunului sechestrat până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, precum și a celor de la art. art. 402 alin. (1) și 403 Cod pr. civilă ce stabilesc termenul de 20 zile de declarare a recursului împotriva hotărârii judiciare și suspendarea executării hotărârii pe perioada examinării recursului, fără a ține cont de faptul, că la momentul petrecerii licitației – 10.09.2010, hotărârea judiciară din 19.08.2010 nu era definitivă, a expus spre vânzare imobilul cu nr. cadastral 8950203.082.01 cu prețul inițial de 159 573 lei MDA.

Ca rezultat al petrecerii licitației, xxxNUMExxxx a indicat în conținutul p/v cu privire la licitație din 10.09.2010, în rubrica rezervată pentru includerea sumelor propuse de către participanții la licitație, sume echivalente sumelor finale propuse de către aceștea, acțiuni ce contravin prevederilor art. 128 alin. (2) Cod de executare potrivit cărora, dacă în cererile de participare este propus un preț care depășește valoarea bunului stabilit în p/v cu privire la sechestrul, sau după caz în raportul de evaluare a lui, prețul inițial al bunului scos la licitație va fi cel mai mare propus de către participantul la licitație. Drept rezultat imobilul a fost adjudecat lui www, care a propus suma de 235 000 lei MDA.

În continuarea acțiunilor sale xxxNUMExxxx a emis la 16.09.2010 încheierea privind încetarea procedurii de executare nr.20/3 din 18.02.2010 și contrar prevederilor art.80 alin. (3) Cod de executare nu a transmis documentul executoriu împreună cu copia încheierii judecătorești Telenești pentru anexare la dosarul civil. În rezultatul acestor acțiuni au fost cauzate daune considerabile intereselor publice prin știrbirea imaginii autorității publice, precum și intereselor persoanei fizice xxxNUMExxxx, căruia i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 1 445 000 lei MDA.

Motivul încetării de către instanța de fond a procesului penal în privința lui xxxNUMExxxx fiind nerespectarea de către organul de urmărire penală a competenței după materie, or în viziunea sa, infracțiunile prevăzute la art. 328 Cod penal cunț transmise în competența OUP al Centrului Național Anticorupție cu excepția celor care au cauzat daune persoanelor fizice, acestea fiind trecute în competența altor organe abilitate. În motivarea acestei concluzii, instanța a făcut referire la prevederile art.271 alin.(7) Cod pr. penală potrivit cărora numai Procurorul General și adjuncții lui, în caz de necesitate, pot dispune printr-o ordonanță motivată competența altui OUP decât cel expres stipulat de lege. Dat faptului, că în cauza penală lipsește o atare ordonanță de stabilire a competenței, instanța prin prisma art.251 Cod pr. penală a concluzionat nulitatea absolută a actelor procedurale întocmite în cadrul urmăririi penale, dispunând în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod pr. penală colaborat cu art. art. 275 pct. 9); 285 alin. (1) și 332 alin. (1) Cod pr. penală încetarea pe caz a procesului penal pentru că există circumstanțe care exclud tragerea inculpatului la răspunderea penală.

În termenul și modul prevăzut de art. art. 437-438 Cod pr. penală legalitatea sentinței de încetare a procesului penal a fost contestată cu recurs de către procurorul Procuraturii Anticorupție ce a reprezentat învinuirea în instanța de fond Octavin Iachimovschi, care solicită casarea acesteea ca fiind vădit ilegală cu rejudecarea cauzei. În motivarea cerințelor formulate autorul recursului menționează interpretarea eronată de către instanța de fond a legii procesuale, or, competența materială a infracțiunilor prevăzute de art.328 Cod penal, este trecută în exclusivitate CNA, fără pretinsa excepție, nominalizată în conținutul sentinței adoptate. Excluzând posibilitatea punerii la îndoială a ordonanței de pornire a urmăririi penale, autorul recursului face referire la art.270 alin. (9) Cod pr. penală potrivit căruia, în caz de necesitate, procurorul în scopul asigurării urmăririi complete și obiective, este în drept să exercite personal urmărirea penală sub toate aspectele și în orice cauză penală, prevederile căruia exclud totalmente soluția judiciară privind pretinsa încălcare de către organele procuraturii a competenței după materie la instrumentarea prezentei cauze. În aceeași ordine de idei se invocă și interpretarea eronată de către instanța de judecată a prevederilor art.271 Cod pr. penală ce se referă la dreptul Procurorului General și adjuncților lui de a stabili competența după materie, or, respectivele atribuții se răsfrâng asupra organelor de urmărire penală din cadrul MAI, CNA și SV, care în corespundere cu art. 253 alin. (2) Cod pr. penală sunt reprezentate de către ofițerii de urmărire penală. De rînd cu aceasta, acuzarea susține aplicarea eronată de către instanța de judecată a prevederilor art. 271 alin. (1) Cod pr. penală, care în sentință au fost reflectate prin prisma modificărilor operate în legea procesual penală din 27.10.2012, potrivit cărora, procurorul fiind sesizat în modul prevăzut de art.262 Cod pr. penală este obligat să-și verifice competența după materie, pe cînd la data pornirii urmăririi penale

pe caz, această obligativitate se referă în exclusivitate organelor de urmărire penală, legea procesuală neavând puterea retroactivă. Cu referire la aplicabilitatea art. 251 Cod pr. penală ce se referă la nulitatea absolută a actului procesual, autorul recursului, prin prisma art.6 Cod pr. penală, invocă neconstatarea de către instanța de judecată în conținutul sentinței de încetare a procesului penal a actelor procesuale concrete, ce în viziunea sa, sunt lovite de nulitate. Și în final acuzarea face referire la prevederile art. 6 alin. (6) a Legii nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, potrivit cărora urmărirea penală a executorului judecătoresc poate fi exercitată doar de procuror. Drept urmare a celor invocate, autorul apelului susține incorectitudinea aplicării de către instanța de judecată la adoptarea sentinței în prezenta cauză a prevederilor art. 275; 285; 332 și 391 Cod pr. penală, motiv pentru care solicită casarea ei, cu rejudecarea cauzei.

La data de 12.02.2013 procurorul în procuratura de nivelul CA xxxxORAS_SATxxxx Elena Bogdan a depus un recurs suplimentar, *denumindu-l apel*, prin care a solicitat casarea sentinței, cu reluarea cercetărilor judecătorești și pronunțarea unei soluții noi privind condamnarea inculpatului xxxNUMExxxx pe art.328 alin. (3) lit. d) Cod penal la șase ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita activități ce țin de executarea deciziilor judiciare pe termen de trei ani. În motivarea cerințelor formulate, pe lângă erorile de drept procesual pretinse a fi admise de către instanța de judecată la adoptarea sentinței, referitor la care s-a expus autorul recursului de bază, se invocă prezența în cauză a unui număr impunător de probe ce confirmă vinovăția inculpatului în faptele lui imputate, din numărul acestora făcând parte declarațiile părții vătămate www și a martorilor www, www și www, precum și actele procesuale ce vizează acțiunile întreprinse de inculpat în vederea executării unui document executoriu.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel xxxxORAS_SATxxxx din 25 iunie 2014, au fost admise apelurile declarate, din alte motive decât cele invocate, dispunându-se casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care xxxNUMExxxx a fost achitat în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod pr. Penală, de sub învinuirea adusă pe art. 328 alin. (3), lit.d) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii imputate.

Împotriva deciziei menționată procurorul a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art.427 alin.(1), pct.6) și 12) Cod de procedură penală solicitînd casarea acesteia, cu remiterea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 11 noiembrie 2014, s-a admis recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel xxxxORAS_SATxxxx, Liliana Pasat, s-a casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel xxxxORAS_SATxxxx din 25 iunie 2014, în cauza penală în privința lui xxxNUMExxxx și

s-a dispus rejudecarea cauzei în aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a remarcat inclusiv și faptul că, sentința instanței de fond corect a fost contestată inițial cu recurs de către procuror, însă greșit a fost înregistrat *apelul suplimentar*, care urma a fi înregistrat tot ca recurs, ceea ce a dus la judecarea eronată de către instanța de recurs în ordine de apel.

În fața instanței de recurs partea acuzării reprezentată de către procurorul Andrei Formusatii a pledat pentru admiterea recursului, casarea sentinței instanței de fond și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond, în alt complet de judecată.

Inculpatul xxxNUMExxxx a pledat nevinovat, solicitînd păstrarea fără modificări a soluției judecătorești pe motiv că nu a comis faptele prejudiciabile imputate de acuzare, exercitîndu-și atribuțiile funcționale în strictă concordanță cu fișa de post și actele normative ce-i reglementează activitatea.

Avocatul Constantin Bosîi în exercitarea apărării inculpatului xxxNUMExxxx deși a pledat pentru păstrarea fără modificări a sentinței judiciare cu respingerea recursurilor declarate de procurori, a indicat că soluția corectă ar fi dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond.

Verificînd legalitatea sentinței contestate și temeinicia cerințelor formulate de recurenți în raport cu materialele cauzei penale, ascultînd pledoriile participanților procesului penal, Colegiul în corespundere cu art.449 alin. (1), pct.2), lit.c) Cod pr. Penală, găsește fondate, recursul inițial, care ulterior a fost completat de cel suplimentar și dispune casarea integrală a sentinței judecătorești Telenești din 07.12.2012, prin care procesul penal în privința inculpatului xxxNUMExxxx pe art.328 alin.(3), lit.d) Cod penal a fost încetat în corespundere cu art.391 alin.(1), pct.6) Cod pr. penală și remiterea cauzei la rejudecare în aceiași instanță, în alt complet de judecată, din următoarele considerente.

Potrivit art.444 alin.(1), pct.11) CPP, hotărârile judecătorești pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazurile în care, procesul penal a fost încetat greșit din motivul că există o cauză de înlăturare a răspunderii penale

Astfel, în argumentarea soluției propriu zise, adoptată de către instanța de fond, în motivarea ei Colegiul a reținut ilegalitatea sentinței judiciare adoptată în cauza dată, în aspectul interpretării eronate a normelor de drept procesual, or aspectele de fapt pentru care s-a dispus încetarea procesului penal în privința lui xxxNUMExxxx, se află în contradicție cu normele de drept procesual reglementate de legea procesual-penală.

În susținerea acestei concluzii și reieșind din practica unificată a CSJ, Colegiul a face referire la Decizia Plenului Colegiului penal al CSJ din 07.05.2013 adoptată pe marginea recursului în interesul legii formulat de Procurorul General

al RM cu privire la interpretarea și aplicarea art.270 alin. (9) Cod pr. penală, potrivit căreia adoptarea de către instanțele de fond și cele de apel a soluțiilor de încetare a procesului penal în cazurile în care nu s-au respectat de către procuror, normele privind competența organului de urmărire penală, în baza prevederilor art.391 alin. (1), pct.6) Cod pr. penală, ca o circumstanță ce exclude sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspunderea penală, este o interpretare greșită a legii. Prin decizia nominalizată se concretizează cazurile de aplicabilitate a prevederilor normei procesuale stipulate mai sus, coroborată cu prevederile art.276 pct.9) Cod pr. penală, care poartă prin sine o importantă concretizare și anume: posibilitatea încetării procesului penal în cazul existenței altor circumstanțe care exclud sau condiționează efectuarea urmăririi penale, urmînd ca acestea să fie expres prevăzute de legea penală, cum ar fi: cazurile de atragere la răspunderea penală pentru trafic de ființe umane sau a copiilor, a persoanei care singură s-a dovedit a fi victimă a acestui trafic; atragerea la răspunderea penală a reprezentanților corpului diplomatic ai statelor străine sau a altor persoane, care potrivit art. 11 alin. (4) Cod pr. penală nu se supun jurisdicției penale a RM, precum și cazurile prevăzute de art. art. 57-58; 217 alin. (5) și 325 alin. (4) Cod penal care expres stipulează condițiile de liberare de răspunderea penală în legătură cu prezența anumitor circumstanțe.

În același context Curtea a reiterat, că cazul de încălcare a competenței de efectuare a urmăririi penale de către un alt organ decît cel prevăzut de art.266-267 Cod pr. penală nu constituie temei de încetare a procesului penal, cu atît mai mult, că nici normele vizate în conținutul lor ca și în conținutul art.271 Cod pr. penală, referitor la obligarea organelor respective de ași verifica competența, nu conțin indicația, că o eventuală efectuare a urmăririi penale, de către un alt organ decît cel prevăzut de lege, trebuie să se soldeze cu adoptarea unei soluții de încetare a procesului penal.

Astfel, că soluțiile judiciare de încetare a procesului penal în temeiul art. 391 alin. (1) pct 6) Cod pr. penală, ca urmare a nerespectării regulilor de competență la efectuarea urmăririi penale, rămîn a fi nejustificate.

De rînd cu aceasta Curtea a menționat, că ar constitui o nulitate a actelor procesuale în sensul art.251 alin.(2) Cod pr. penală, încălcarea competenței materiale și personale a procurorului, stipulată la art. 270 alin. (1) și (2) Cod pr. penală, în cazul exercitării urmăririi penale nu de procuror, ci de un alt organ al urmăririi penale.

În acest context se menționează, că excepția de la norma generală ce se referă la competența procurorului, este stipulată expres la art.269 alin. (2) Cod pr. penală, ce stabilește competența specială materială și cea personală a OUP al CNA, care exercită urmărirea penală în cazurile infracțiunilor prevăzute de art.243, 279, 324-335 Cod penal săvîrșite inclusiv de către executorii judecătorești. Ținînd cont de faptul, că respectiva excepție delimitează competența materială și personală a procurorilor din Procuratura Anticorupție, ca fiind una specializată, în raport cu competența procurorilor altor procuratură teritoriale, inclusiv specializate, aceștea, în corespundere cu art.269 alin. (2) Cod pr. penală efectuînd conducerea urmăririi penale petrecută de către CNA, ceea ce le permite și exercitarea personală a urmăririi penale în conformitate cu art. 270 alin.(9) Cod pr. penală, fapt ce nu poate servi temei de încetare a procesului penal în corespundere cu art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod pr. penală.

Cu privire la aplicabilitatea prevederilor art.251 Cod pr. penală, Plenul CSJ a reținut, că încălcarea normelor juridice privind competența după materie sau calitatea persoanei la urmărirea penală nu poate genera nulitatea tuturor actelor cauzei penale, or actele de sesizare a OUP (art. 262-264 CPP), de început a urmăririi penale și cele efectuate în corespundere cu art. art. 254, 257 alin. (2) CPP rămîn a fi legale. Ținînd cont de faptul, că organul de urmărire penală în corespundere cu art. 272-273 CPP, indiferent de competență, este în drept să dispună pornirea urmăririi penale, ce se confirmă de procuror, chiar și în cazul încălcării de către procuror a competenței după materie sau persoană, actul de sesizare a instanței rămîne a fi valabil, aceasta fiind obligată să examineze cauza în baza probelor administrate nemijlocit în fața judecătii. Respectiv probele administrate în fața instanței prin intermediul constatărilor tehnico-științifice și medico-legale, expertizelor, documentelor și declarațiilor martorilor/părții vătămate, urmînd a fi examinate și apreciate reieșind din relevanță, concludență și utilitatea lor la rezolvarea cauzei penale.

Cu referire la aspectele de drept procesual expuse în decizia nominalizată, Colegiul verificînd temeiurile de încetare a procesului penal în cauza dată, reține interpretarea eronată și respectiv aplicarea nejustificată de către instanța de fond la adoptarea sentinței în cauză, a normelor de procedură penală stipulate la art. art. 275 pct.9), 332 alin. (1) și 391 alin.(1) pct.6) Cod pr. penală, or, procurorul în Procuratura Anticorupție Octavian Iachimovschi, care de altfel este și autorul recursului de bază, reprezentînd învinuirea în instanța de fond, în corespundere cu prevederile art.269 alin. (2) și 270 alin. (9) Cod pr. penală, a fost în drept procesual să exercite personal urmărirea penală în prezenta cauză, fapt pentru care argumentele formulate de el în acest sens urmează a fi admise, dispunîndu-se pe aceste temeiuri, casarea sentinței judecătorești ca fiind una ilegală.

Constatînd erorile de fapt și de drept admise de către instanța de fond la adoptarea sentinței contestate, Colegiul ține să menționeze că instanța de recurs nu este în drept să verifice împrejurările de fapt și aspectele de drept a cauzei prin cercetarea nemijlocită a probelor administrate, procedură inadmisibilă în cadrul examinării recursului, deoarece instanța de recurs se expune doar asupra erorilor de drept și în ședința de judecată nu se întocmește proces-verbal, respectiv nici probele nu se cercetează.

Astfel, Colegiul consemnează prezența temeiului de casare a sentinței instanței de fond și de dispunere a rejudecării cauzei cu administrarea probelor, în aceeași instanță, în alt complet de judecată, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

Colegiul penal nu consideră oportun, în conformitate cu prevederile art.450 CPP, a specifica care anume probe

urmează a fi administrate, or, încetarea procesului a avut loc în prima instanță, în ședința preliminară, nefiind cercetată nici o probă, persistând obligativitatea cercetării nemijlocite a probelor administrate de acuzare la faza de urmărire penală.

La rejudecarea cauzei instanța urmează să se conducă de prevederile art.436, 451 CPP, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu legile procesual-penale, cu Hotărârea Plenului CSJ nr.5 din 19 iunie 2006, privind sentința judecătorească și de prevederile prezentei decizii și ca urmare să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

În corespundere cu art. art. 449 alin.(1), pct.2), lit.c), 416 - 417 Cod pr. penală, Colegiul,-

DECIDE:

Recursurile procurorului în Procuratura Anticorupție Octavian Iachimovschi și cel suplimentar al procurorului în procuratura de nivelul Curții de Apel xxxxORAS_SATxxxx, Elena Bogdan, declarate împotriva sentinței judecătorești Telenești din 07.12.2012, prin care procesul penal în privința inculpatului xxxNUMExxx pe art.328 alin.(3), lit.d) Cod penal a fost încetat în corespundere cu art.391 alin.(1), pct. 6) Cod pr. Penală, se admit, cu casarea integrală a sentinței și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței:

Judecător:

Judecător: